

Abstrakt og konkret

Abstrakt og konkret er to modsatte begreber. Når noget er abstrakt, har det kun indirekte forbindelse med den ydre verden; man siger fx om abstrakt billedkunst at det er "nonfigurativt". Det konkrete derimod er håndgribeligt og virkeligt eksisterende. Jo mere abstrakt et ord er jo mere eksisterer det "inde i hovedet" og jo mere konkret et ord er jo mere sansbart nærværende er det. Samtidig er det sådan at desto mere et ord dækker over desto vagere er betydningsindholdet. De to ord beskriver også to forskellige måder at tænke og skrive på.

Se på ordene herunder. Jo længere oppe de står, des mere abstrakte betegnelser er de for en gaffel:

- ressource
- hjælpemiddel
- redskab
- spiseredskab
- gaffel

Der skal ikke megen fantasi til at forestille forvirringen ved middagsbordet hvis man forsøgte fra øverst til nederst at indsætte de fire første ord i en multiple choice sætning: "er du sød at række mig ...?"

Det bliver sværere og sværere at forholde sig til ordet, jo længere man bevæger sig op ad abstraktionsstigen. Allerede *redskab* dækker jo alt fra gafler til kørestole.

Uøvede skribenter gør den fejl at tro at det rent abstrakte er det bedste og mest objektivt overbevisende. Det er ikke tilfældet – tværtimod er tekster der tager udgangspunkt i den konkrete virkelighed langt klarere og mere overbevisende. Det abstrakte har selvfølgelig også værdi: det er et redskab til at forstå virkeligheden på tværs af tingene, så man får overblik og ser mønstre i den. Når vi skriver gælder det om at kombinere det abstrakte og konkrete. Men den bedste måde ikke bare med hensyn til erkendelse men også med hensyn til at formidle den videre på er oftest at tænke og skrive ud fra noget konkret. Derved træder dine tanker og oplevelser tydeligere frem for læseren, og teksten bliver mere levende og interessant at læse.